

РЕШЕНИЕ

№ 35041

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6575** по описа за **2025** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на "Титан Пропъртис" ООД, депозирана чрез адв. И., срещу Решение № 1598/ 29. 04. 2025 г., постановено по НАХД № 15699/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 100 състав. С посочения съдебен акт е потвърденото Наказателно постановление № 38-158/ 12. 12. 2023 г., издадено от председателя на ДАНС, с което на „Титан Пропъртис“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева, на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 от ЗМИП за нарушение на 66, ал. 1 от ЗМИП във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП във вр. с чл. 10, т. 4 от ЗМИП.
Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение, както и за отмяна на наказателното постановление.
В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. И., която поддържа касационната жалба и моли за нейното уважаване.
Ответникът - председателят на ДАНС, не се явява и не изпраща представител. В писмен отговор по касационната жалба оспорва нейната основателност.
Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София град, III касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Издаден е АУАН № ФР10-8046/27. 10. 2023 г., съставен от експерт в отдел "Контрол върху задължените лица по ЗМИП", в качеството на контролен орган, определен със Заповед за определяне на контролни органи от 14. 08. 2023 г. и Заповед за извършване на проверка на задължено лице от 08.09.2023 г. Със заповед от 08. 09. 2023 г. за период на проверката е определен от 01. 01. 2023 г. до 31. 08. 2023 г., като целта на проверката е била да се установи изпълнение на задължението за прилагане на вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма, изпълнение на задължението за извършване на собствена оценка на риска на клиентите на задълженото лице и изпълнение на изискванията на ЗМИП при изпълнението на тези задължения.

В хода на проверката е установен сключен на 24. 08. 2023 г., попадащ в периода на проверката, договор за посредничество между "Титан Пропъртис" ООД и С. Й. П., в резултат на който е възникнало делово взаимоотношение между двете страни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП. Възникването на това взаимоотношение, според чл. 11 от ЗМИП, обуславя задължение за "Титан Пропъртис" ООД, в качеството си на задължено лице по чл. 4, т. 18 от ЗМИП, да приложи мерки за комплексна проверка на клиента си С. Й. П., като според чл. 10, т. 4 от ЗМИП изясняване на произхода на средствата на клиента е един от елементите на комплексната проверка.

С писмено искане № 4 от 18. 09. 2023 г. към Заповед № Ф-9-189/08. 09. 2023 г. проверяващите са изискали писмени разяснения и/или документи относно това кои способности по чл. 66, ал. 1 са приложени от "Титан Пропъртис" ООД при изясняване на произхода на средствата на клиента си. В отговор на това искане са постъпили писмени бележки от страна на проверяваното дружество, в т. 1 от които е посочено, че проверката на произхода на средствата се осъществява чрез прилагането на поне два по способите, като се цитират посочените в ал. 1 на чл. 66 от ЗМИП способности. Разяснява се, че при невъзможност да се установи произходът на средствата чрез тези способности, се преминава към попълването на писмена декларация от страна на клиента. Към писмените бележки не са предоставени доказателства относно това как е приложен способът, не е обективизирано приложението на способа към клиента на дружеството С. Й. С. в никаква форма, а само се предоставя разяснение, че способите в чл. 66, ал. 1 от ЗМИП се прилагат. Към момента на проверката не са предоставени документи, които да подкрепят твърдението на дружеството, че два от способите по чл. 66, ал. 1 от ЗМИП са били приложени, за да се изясни произходът на средствата на въпросния клиент.

На 27. 10. 2023 г. е издаден АУАН № ФР-10-8046 за извършено нарушение на чл. 66, ал. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, т. 4 от ЗМИП. Въз основа на АУАН и е издадено Наказателно постановление № 38-158/ 12. 12. 2023 г., издадено от председателя на ДАНС, с което на „Титан Пропъртис“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева, на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 от ЗМИП за нарушение на 66, ал. 1 от ЗМИП във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП във вр. с чл. 10, т. 4 от ЗМИП.

Районният съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Направен е извод и за осъществяване на състава на административното нарушение от страна на касатора.

Обжалваното решение е правилно.

На задълженото по чл. 4, т. 18 от ЗМИП лице е вменено нарушение на 66, ал. 1 от ЗМИП във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП във вр. с чл. 10, т. 4 от ЗМИП. Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП при установяване делови взаимоотношения задължените субекти по чл. 4 от ЗМИП следва да прилагат мерките за комплексна проверка, а именно посочените в чл. 10 от ЗМИП, като в т. 4 от същата разпоредба като част от мерките за комплексна проверка е предвидено изясняване на произхода на средствата.

Съгласно разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от ЗМИП произходът на средствата се изяснява чрез прилагане на поне два от способите, които са: събиране на информация от клиента за основната му дейност, включително за действителния и очаквания обем на деловите взаимоотношения и на операциите или сделките, които се очаква да бъдат извършвани в рамките на тези взаимоотношения, чрез попълване на въпросник или по друг подходящ начин; събиране на друга информация от официални независими източници - данни от публично достъпни регистри и бази от данни и други; използване на информация, събирана във връзка с изпълнението на изискванията на този или други закони и подзаконови нормативни актове, включително Валутния закон, която да показва ясен произход на средствата; използване на информация, обменяна в рамките на групата, която да показва ясен произход на средствата, когато е приложимо и проследяване на паричните потоци в рамките на установените делови взаимоотношения с клиента, при което да е виден ясен произход на средствата, когато е приложимо.

Ал. 2 от същия текст изрично предвижда, че при невъзможност за изясняване на произхода на средствата след изчерпване на способите по ал. 1, както и в случаите, при които прилагането на поне два от способите по ал. 1 е довело до противоречива информация, изясняването на произхода на средствата се извършва чрез писмена декларация от клиента или от неговия законен представител или пълномощник.

В оспорвания съдебен акт е прието, че освен изчерпване на поне два от способите по чл. 66, ал. 1 от ЗМИП, за преминаване към изясняване на произхода на средствата чрез декларация се изисква да е налице и второ обстоятелство – произходът на средствата да не е изяснен чрез прилагане на два от способите или резултатът от прилагането на способите да е довел до противоречива информация. Именно поради това задължително като второ обстоятелство е необходимо резултатът от прилагането на способите да е обективизиран в някаква форма към момента на установяване на делови отношения, за да може да се направи и преценката относно това дали произходът на средствата е изяснен. Поради това районният съд е направил заключение, че е важно всички документи да са съществували в обективната действителност към момента на установяване на делови отношения с клиента и да са били предоставени в хода на проверката. В противен случай проверяващият орган няма как сам да направи преценка за наличието на тези две обстоятелства и липсата на документи, които да свидетелстват за прилагането на способите по чл. 66, ал. 1 от ЗМИП и за резултата от това.

Правилно районният съд е приел, че ненадлежното съхранение на информация и документи, поради което и ключовият документ не е бил предоставен своевременно, обуславя небрежност, която не може да е предпоставка за неангажиране на административнонаказателна отговорност. Предвид това, законосъобразен е изводът в оспорвания съдебен акт, че не се установява нужната проверка да е направена при установяване на делови отношения с клиента чрез прилагането на способите по ал. 1 на чл. 66 от ЗМИП.

Видно от Заповед ФР-9-189/ 08. 09. 2023 г. една от целите на проверката е да установи, че са налице вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма, каквото е изискването на чл. 101, ал. 1 от ЗМИП. В този смисъл надлежното изготвяне

и съхранение на документи е ключов фактор за изпълнение на това задължение от страна на задължените лица по ЗМИП. Прилагането на способите по чл. 66 от ЗМИП и обективизирането на резултата от приложението на способите по ал. 1 са част от такива вътрешни правила и са индикация за наличието им.

Настоящият съдебен състав споделя извода на районния съд, че преминаването към попълване на декларация по чл. 66, ал. 2 от ЗМИП като алтернативен или допълнителен способ за изясняване произхода на средствата, без първо дружеството да приложи два от способите по ал. 1 на чл. 66 от ЗМИП, не просто прехвърля отговорността за изясняването на произхода на средствата на клиента, но е и индикация, че вътрешни правила относно осъществяването на комплексна проверка на практика липсват. Непредоставянето на документ, който да свидетелства за прилагането на способите по чл. 66, ал. 1 от ЗМИП не може да се разглежда като изолиран факт и като единствен такъв от значение за спазването на правилата на ЗМИП, а от значение е още и наличието на цялостни вътрешни правила и организация в дружеството за провеждането на проверка клиентите му.

Неоснователно в касационната жалба се твърди, че в АУАН и в НП не е посочено коя от мерките за комплексна проверка по чл. 10 от ЗМИП не е приложена от задължения субект. Нарушението е ясно описано в АУАН и НП, като изрично е посочено – чл. 66, ал. 1 във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 10, т. 4 от ЗМИП. По никакъв начин не е ограничено правото на санкционираното лице да разбере за какво нарушение на ЗМИП е ангажирана административнонаказателната му отговорност и не е пречатствано правото му на защита.

Правилно съдът е изключил от доказателствената съвкупност представеният в съдебното производство Протокол по чл. 66, ал. 1 от ЗМИП, като е съобразен фактът, че същият не е представен в хода на образуваното административнонаказателно производство, а на доста по-късен етап, като същевременно не се установява същият действително да е съставен на датата, посочена ръкописно върху документа – 24. 08. 2023 г. Разсъжденията в тази насока изцяло се споделят от настоящата касационна инстанция, поради което не е необходимо да се повтарят.

Правилно е заключението на районния съд, че случаят не е маловажен. Неприлагането на достатъчно грижа за надлежното изготвяне и предоставяне на документи, които доказват произхода и потока на средствата на клиента на дружеството, застрашава в достатъчна степен обществените отношения, свързани с прозрачността в отношенията между стопанските субекти в страната, за да може това бездействие да се квалифицира като осъществяване на административно нарушение.

Настоящата касационна инстанция напълно споделя и останалите мотиви в обжалвания съдебен акт, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК изцяло препраща към тях.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на оспорваното решение, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, в полза на Държавна агенция „Национална сигурност“ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /в редакцията, приложима към датата на приключване на устните състезания/.

Поради горните аргументи и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, III касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1598/ 29. 04. 2025 г., постановено по НАХД № 15699/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 100 състав.

ОСЪЖДА "Титан Пропъртис" ООД да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: